

[Lorentzen.]

og jeg mener også at vide, at der foreligger en embedsmandsbetænkning. Jeg vil ikke synes, det havde været helt urimeligt, om den højtærede boligminister i hvert fald havde gjort partierne bekendt med indholdet af denne betænkning, som jo har foreligget i længere tid — der siges siden november 1957 — og som bladene har fået kendskab til og haft lejlighed til at drøfte. Det er jo ret utilfredsstillende, når man har arbejdet med disse problemer gennem en længere årrække, at man må gå uden at få det mindste kendskab til noget sådant, hvis man da vil gå ad hovedindgangen og ikke prøve ad krogveje at tilrane sig noget.

Jeg mener imidlertid, at det problem, der indeholdes i lejeloven, er af en så alvorlig beskaffenhed, at det naturligvis fortjener en fornuftig overvejelse, men at det tillige er nødvendigt, at partierne får tid til at overveje disse spørgsmål. Det vil sikkert også være en retfærdighedshandling at foreslå en lejeforhøjelse, enten beløbet så skal hensættes til indvendig eller udvendig vedligeholdelse; det skal jeg ikke kunne afgøre.

Men jeg vil sige på forhånd, at hvis boligministeren kommer med et forslag, som indeholder en kraftig forhøjelse, og denne skal indgå i statskassen, vil vi bekæmpe et sådant lovforslag på det kraftigste og med alle lovlige midler. Efter den første lejelov var også det problem fremme. Jeg tror, at den tidligere nationalbankdirektør Bramsnæs, der var formand for udvalget, også var inde på de tanker, men at man opgav dem af en eller anden grund.

Vi vil ikke stemme for det foreliggende lovforslag om en udsættelse, men vi vil naturligvis heller ikke stemme mod det. Vi ser imidlertid med nogen skepsis på, at vi ikke på forhånd er blevet gjort bekendt med, i hvert fald efter så lang tids forløb, resultatet i embedsmandsudvalget. Men måske er overvejelserne i de forskellige grupper i det høje ministerium endnu ikke tilendebragt, så at det er derfor, man ikke kan komme frem med forslaget.

Thestrup: Det er ikke med glæde, mit parti ser en udsættelse af huslejespørgsmålets løsning. Vi er enige med den højtærede arbejds- og boligminister i, at husleje-

loven og byggestøtteleven har meget nøje forbindelse med hinanden, og vi kan naturligvis godt se, at det har nogle fordele, at de to love udløber samtidig og kommer til at løbe på ny fra samme tidspunkt. Men hvis det anses for så vigtigt, at de følges ad, kunne man have trukket byggestøttelovens revision et år frem i stedet for at udsætte huslejelovens revision et år. Det må vist siges at være almindeligt erkendt, at såvel den nuværende huslejelov som den nuværende byggestøttelov har en uheldig virkning på landets økonomiske forhold i almindelighed, og at disse love ikke giver en rimelig fordeling af den forhåndenværende boligmasse. Jeg regner derfor med, at man fra alle sider er enig om, at der skal indføres ændringer på vigtige punkter. Jeg går endvidere ud fra, at der i det kommende år kan ventes et pres på bolig efterspørgslen som følge af de store årgange, og vi kan vel derfor blive enige om, at de vigtige ændringer, der skal finde sted, bør finde sted så hurtigt som overhovedet muligt.

Vi er lidt forundret, jeg kan næsten sige lidt skuffet over, at regeringen, der jo dog tiltrådte ret hurtigt efter valget den 14. maj 1957, endnu ikke har taget stilling til disse vigtige spørgsmål. Vi har nok set, at der fra regeringens side har været fremsat udtalelser om, hvad man tænker sig. Disse udtalelser gik ud på, at man i regeringen var kommet til det resultat, at betydelige forhøjelser var nødvendige, og at byggeriet fortrinsvis måtte finansieres privat. Jeg vil bede den højtærede boligminister udtale sig om disse ting.

Den højtærede boligminister angiver som grund til, at denne udsættelse er nødvendig, at de undersøgelser og overvejelser af disse spørgsmål og deres sammenhæng med landets økonomiske stilling og forhold, som er nødvendige, er af en sådan rækkevidde, at man ikke har ment at kunne fremsætte et forslag så tidligt, at det ville være muligt for folketinget at gøre loven færdig før til 1. april næste år. Det er mit partis opfattelse, at en regering må have en vis margen til at foretage sådanne undersøgelser, og vi vil ikke modsætte os det fremsatte forslag om udsættelse. Men samtidig har regeringen jo ansvaret for, at der ikke sker nogen skade ved, at der først foretages en undersøgelse. Det ville være lettere for os at tage en sådan